

гледватъ и испытватъ сичко на около. Человѣкъ, не трѣба да вѣрва Арбака безъ испытаніе; да не е той приготвилъ неблаговоленіето ти къмъ мене? Имамъ голѣмо подозрѣніе на него защото послѣднія пажъ на нашето видѣданіе го оставилъ при тебе; ты разумѣй тогасть колко непрѣятелъ му са видѣхъ, и отъ тогасть ты вѣче не ма видѣ. Недѣлъ вѣрва каквото и да ти е казалъ противъ мене, ако ли вѣрвашъ какви го направо, тѣй трѣба да са докарва Йона къмъ Главка. Прощарай! Писмото ми е вѣче въ рѣцѣти ти; защото да е по честито отъ пишущия?

И пакъ прощарай, Йона!»

Подарь прочитаніето на писмото Йона осѣти като че една мъгла са дигнѣ отъ — предъ очите ѝ. И наистина на какво основаніе ти вѣрваше че Главкъ е предъ нея повиненъ, че не я е обычалъ отъ сърце, но ето вѣче той искрено и явно исповѣда любовъта си къмъ нея; отъ тѣзи минута Главкъ надви пакъ въ духа ѝ. Съвѣстта ѝ укоряваше сърцето ѝ при сѣка сграстина фраза на писмото, попъстрено въредъ отъ фантазія и отъ истиинностъ. Какъ ти можя да си сумнива за сърцето на Главка? какъ стана та даде вѣра на другиѣ, а не на него? и му отказа въ туй отъ което са ползвуватъ и обвиняемите, отказа му въ правото да забрани себе си противъ предполагаемото прегрѣщеніе. Сичките тѣзи мысли като са 10лжъ въ ума ѝ Йона са остави на иѣжната си натура и сълзы утѣшителни рукихъ по странитѣ ѝ; ти цалуихъ писмото и го тури въ пазватата си, послѣ са обърихъ къмъ Недія която стоеше все въ едно положеніе.

— Шо не сѣднешъ момиченце, рече ѝ, докато азъ на пишѫ отговора?

— Шо му отговоришъ ли? попита Недія съ хладнокровие, което обаче са изобличаваше отъ сърцето ѝ. Слугата който ма доведе до туха ще запесе писмото на Главка.

— Ты ще останешъ при мене, рече Йона; дѣрзай, нема да са трудиши много; Недія си наведе главата.

— Какъ са наричашъ, мило момиченце?

— Недія.

— Отечеството ти?

— Тессалия, земята на Олимпъ.

— Бѣди отъ сега моя прѣтелка, речи Йона като милваше момичето, защото и моите родители имахѫ сѫщото проиосхожденіе. Но недѣлъ, моля та, стоя права на студенитѣ и хлъзгавы мермеры. Ей — тѣй, сѣдни, сега ще та оставиш за малко самичка.